

LIBER DECIMVS

CCLXX.

Bella sequi: aut hostē regi se inferre latino:
Italiam petiit fatiſ auctoribus esto:
Cassandra impulsus furis: num linquere castra
Hortati sumus: aut vitam cōmittere ventis:
Num puero summā belli: nū credere muros:
Tyrrhenā ve fidem: aut gentes agitare cetas.
Quis deus in fraude: quē dura potētia nostra
Egit: vbi hic iuno: demissa ve nubibus iris:
Indignū est italos troiam circū dare flāmis
Nascentem: & patria turnum: consistere terra

Et cōpos vbi troia fuit. Xanthū & Simoētā
Redde oro miseris. Ambigū ē vtrū dicat red
de nobis reuera troiā antiquā: an redde nobis
terras in italia ad similitudinē Troiā. Noui
mus em̄ hāc cōsuetudinē fuisse vt aduenā pa
triciā suā imaginē sibi redderet: vt Effigie xan
thi troiāq; videtis. Bū ergo Vch? medio vsā ē
genere loquēdi: vt vtrūq; significaret: & an
tiquā Troiā reddidit & iperū italiā: quo tro
ianis ad similitudinē Troiā fore Iuppiter pro
miserat. Et magis hoc est: quod laceter delide
rat atq; petit. Iterūq; renouere casus. Si ad tro
iam vis referre: sic dic da nobis troiā per nau
fragia & pericula. i. patiamur denuo: quā ptu
limus: dātaxat nobis troia reddat. Si vero ad
italiam vis referre: sic intellige: redde nobis ita

liam: & libenter reperimus ea quae in Troia pertulimus.
ei oratio nisi eximia necessitate non dat: hinc est acta furore graui. Sta. iuno ē tacitā furibunda silentia tor
quent. & notandum qd sigillatim dicta vengeris hac oratione soluuntur. Silentia cogis rumpere. silentium
rūpere est oio tacere: vnde apparet vsurpatione dictū ēē. Coposito rumpit. vocē. i. loquit: nā vocem rumpe
resilire est: lētū rumpere loq. Obductū dolorē. celatū: & diuturna iam cicatrice cooperitū: nam obdu
ci dicunt vulnera: quae cicatrice claudunt. Aeneā boim quisq;. Celat quae facta sunt. quae non sunt facta
cōmemorat. Nam non aeneas sed Turnus instinctu Iunonis bella cōmouit. Vtē autē replicatiōe reā obie
ctarū. post em̄ sequit solutio. Esto. modo aduerbiū est cōcedētis: nā græcū est εστω. Illo ar̄ loco verbū
est. Esto o nunc sol testis. Cassandra impulsus furis. bene furis plurali numero: quod de vaticinātibz
non dicit: vt videant merito esse decepti: qui Cassandra insaniēti crediderunt: qd falso dicitur a Iunone
sicut ex verbis pbamus Anchisā: qui ait in tercio: Quem tu vates cassandra moneret. Vitam cōmittere
ventis. i. incertis & manibus rebus. Nū puero summā b. Exaggeratio est ab ætate. Tyrrhenāq; si. mī
re societatē cum inimicis gentibus: aut certe distrūpere fœdera: qd Turnus cū tyrrhenis inierat. Sciēdum sa
ne Turnū auxiliōrē cā ad Mezētium confugisse. Gentelq; q. nā licet vellent in bella prunpere: tñ erant
quietz pp̄ illud oraculū: Extremos optate aluces. Quis de. in. fin. periculū: ita em̄ in iure lectā est frau
di erit illa res. i. periculo. Quae dura p. n. ad illud respicit. Si nulla est regio teucris: quam det tua cōiunx
dura. Nubibus iris. pp̄ illud: Aur acta nubib? irim. Indignum est italos troiam circū dare flāmis. rbe
ricum est nam quotiens aliqua non possumus soluere: paria opponimus: qd nunc Iuno facit. Nā regere
non potest nec soluere: quia obsidentur troiani. Vnde dicit hoc indignum est troianos obsideri: aliena eos
matrimonia prapere dignum est: sic in buc. Dic quibus in terris inscripti nomina regum.

DO. Acta furore. ergo iniuste cōmota. Ondit Iuno se inuicā cogi. Nā mibi rāpif nisi magna violē
tia. Aeneam. nititur colorare falsa: nā aeneas bellum nō mouit: sed instinctu iunonis latini. Num puero
Hoc quoq; falsum est. Nam senioribus rem reliquit: & pugnam committere vetuit.
CHR. Est amatus. exaggerat inuidiam: quasi dicat nullam aliam regionem posse per Iunonem li
cere sibi polliceri nepoti. Magna ditione iubeto. Alia permissio ad aggerendam inuidiam Iunoni. Ni
hil vrbibus inde. Obstatit tyriis. hec omnia buc tendūt: vt illa per summam iniuriam cunctis potiatur. Illa
nihil ex iis quae iubent fata possit assequi. Quid pestem euadere belli. Dolet omnes suos labores in irri
tum recidisse. Quid me alta f. cogis: & hac patheticā oratio est. Vnde icipit ab interrogatione: & habet
principium abruptum. Quid me al. f. r. Rumpere silentium loqui est. Alta. penitus abstrusa: quia p
posuerat nullo pacto. illa diuulgare: nec quari nisi a Venere lacessita sua oratione fuisset. Aeneam. q. d.
neq; meo: neq; cuiusq; impulsu: sed sua sponte bellum suscepit propter caelum ceruum. Italiam petiit. cō
futa responsa. Num linquere castra. q. d. venerit impulsu factorum: tamen quae patitur stulticia sua pati
tur: & castra reliquerit: & summā rerum puero & muros tradiderit. Quae omnia non fraude mea: neq; q
lrim miseris: sed sua stulticia commissa sunt.

SERVIVS. Pilumnus auus. Comparat genus Turni cum Aenea dicens etiam auum eius ēē deum.
Cui pilumnus auus: cui diua venilia mater:
Quid face troianos atra vim ferre latinis:
Arua aliena iugo premere: atq; auerterē p̄das
Quid foceros legere: & gremiis abducere pa
Pacē orare manu: p̄figere pupib? arma: Ctas
Tu potis aeneā manibus subducere graium.
Proq; viro nebulā: & vētos obtēdere inanes

Item ad Veneris obreccationē dicit cui veni
lia mater. nam Venilia nympha ē. Pilumnus
autē ideo Turni auum dicit. vt a vicino nobi
lis genere esse videatur: sicut ē aeneas. Nā pau
lo post dicitur est Pilumnusq; illi quartus pa
ter. Atra fac. sacro bello: & ē belli diffinitio. nō
enim facibus pugnauerāt. Auertere p̄ctas.
Inuidiose: ceterum nihil rapuerant. Legere
furari: vñ & sacrilegi dicit qd sacra legūt hoc ē
furanē. Alibi: Vel quae sublegi tacitus tibi car
mina nuper. Gremiis abducere p̄ctas: Nam

*Quae in dicitur
phatid dicitur
1. 1. 1. 1. 1.*

Pro. n. l. l. l. l. l.